

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ
ЛІНГВІСТИКИ**
[CURRENT ISSUES IN LINGUISTIC COMMUNICATIONS]

УДК 811.133

Стаття надійшла до редакції [Article received] – 23.02.2022 р.

Фінансування [Financing] – самофінансування [self-financing]

Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism] – 28.02.2022 р.

Оригінальність тексту [The originality of the text] – 98.14 %

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2022.41.11>

**РЕАЛІЗАЦІЯ КОМУНІКАТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ ДИСКРЕДИТАЦІЇ ТА
НАПАДУ В ІСПАНОМОВНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ**

Валерія Андріївна Кучинська (м. Київ, Україна)

leroktann@gmail.com

студентка кафедри романської філології

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

(Міністерство освіти і науки України)

01061, м. Київ, бульвар Тараса Шевченка, 14

У статті розглянуто мово-мовленнєві способи вираження однієї з основних комунікативно-прагматичних стратегій, характерних для політичного дискурсу – стратегії дискредитації опонента. Дослідження базується на матеріалі промов діячів іспанського політичного простору. У статті розглядаються виступи лідерів конкуруючих політичних сил та аналізуються виявленні лінгвістичні особливості стратегії дискредитації та низки тактик по її втіленню.

Стратегія дискредитації та нападу на опонента є однією з найбільш вживаних і яскраво представлених у політичному дискурсі, що пояснюється її дієвістю, так як її застосування дозволяє мовцю одночасно нанести удар по авторитету суперника та підняти авторитет власний.

Особливу увагу було звернено на негативно марковані лексичні одиниці як основний засіб вираження розглянутої стратегії. Також увагу приділено особливостям на інших мовних рівнях, зокрема граматичному.

(Актуальні питання комунікативної лінгвістики [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Реалізація комунікативної стратегії дискредитації та нападу в іспаномовному політичному дискурсі

(Українською) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu dyskursi]

© Кучинська В. А. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

Ключові слова: політичний дискурс, переконання, комінкативна стратегія, комунікативна тактика, вплив на адресата.

IMPLEMENTATION OF COMMUNICATIVE STRATEGY OF DISCREDITATION AND ATTACK IN SPANISH POLITICAL DISCOURSE

Valeriïya A. Kuchynska (Kyiv, Ukraine)

leroktann@gmail.com

Student of Romance Philology Department
Taras Shevchenko National University of Kyiv
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
14 Taras Shevchenko Blvd., Kyiv, Ukraine, 01601

The article examines speech and language ways of expressing one of the main communicative and pragmatic strategies characteristic of political discourse - the strategy of discrediting the opponent. The research is based on the material of the speeches of the figures of the Spanish political space.

The article examines the speeches of the leaders of competing political forces and analyzes the revealed linguistic features of the discrediting strategy and a number of tactics for its implementation.

The strategy of discrediting and attacking the opponent is one of the most used and vividly presented in political discourse, which is explained by its effectiveness, since its use allows the speaker to simultaneously attack the authority of the opponent and raise authority of their own.

Special attention was paid to negatively marked lexical units as the main means of expressing the considered strategy. Attention is also paid to features at other linguistic levels, in particular grammatical.

Definitions of communicative strategies and tactics, the importance of their application for political discourse, examples of implementation of the discrediting strategy in Spanish-language political discourse are considered in the work.

The tactic of verbal insinuation was singled out as the most vividly represented in the sample of examples for the study.

Key words: political discourse, persuasion, communicative strategy, communicative tactics, influence on the addressee.

(Current issues in linguistic communications [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Implementation of Communicative Strategy of Discreditation and Attack in Spanish Political Discourse
(in Ukrainian) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu dyskursi]

© Kuchynska V. A. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

Вивчення мови політиків представляє на сьогодні особливий інтерес для лінгвістики, оскільки ця мова є однією з важливих форм презентації актуальної інформації – подій, що відбуваються в окремих країнах та є релевантними саме для їхнього замкненого простору, та подій всесвітнього масштабу, а також їх інтерпретації представниками влади. Процеси соціально-політичних змін суспільства спричиняють значні зміни у сфері політичної комунікації та висувають нові вимоги до мови політичного виступу, що зумовлює **актуальність** даного дослідження.

Метою цієї статті є репрезентація та аналіз однієї з фундаментальних стратегій політичного дискурсу – стратегії дискредитації та нападу, – та тактик, що використовуються для мовного переконання адресата у процесі публічного виступу.

Об'єктом дослідження виступає комунікативна стратегія дискредитації опонента та основні тактики, що забезпечують її реалізацію в іспаномовному політичному дискурсі.

Предметом аналізу є методи вербальної репрезентації розглянутої комунікативної стратегії у процесі політичного виступу.

Матеріалом для дослідження, представленого у цій статті, слугують промови провідних політичних діячів Іспанії: Педро Санчеса (генерального секретаря іспанської соціалістичної робітничої партії), Пабло Іглесіаса (екс-очільника партії «Подемос»), екс-лідера «Народної партії» Пабло, чинного лідера партії «Вох» Сантьяго Абаскаля.

Наукова новизна полягає у виокремленні реалізації обраних прагматичних тактик стратегії дискредитації та нападу, характерних для іспаномовного політикуму, що, в подальшому, дає змогу оцінити успішність їхнього використання задля досягнення мети переконання адресата.

Дослідження політичного дискурсу в Іспанії та комунікативних стратегій і тактик, притаманних йому, не має традиції з історичних причин. Велика нестача розвитку демократичних процесів не дозволила дискурсивному аналізу проявитися в іспаномовному просторі раніше, ніж як кілька десятиліть тому. Таким чином, у той час як в інших європейських країнах дослідження публічного дискурсу є вже широко консолідованим як у лінгвістичних галузях,

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

так і в дисциплінах політології, соціології чи теорії комунікації, у традиції Іспанії цей аспект потребує подальшого глибокого сприяння та дослідження.

Виклад основного матеріалу

Ще за часів стародавньої Греції виникло явище, що стало відоме як класичне політичне ораторське мистецтво. З роками на зміну епосі класики прийшли середньовіччя і модерн, але саме сучасність можна назвати періодом глибинного дослідження цього явища завдяки виокремленню значення повідомлення (тексту) у дискурсі [9, с. 113].

Існують різні теоретико-методологічні пропозиції щодо аналізу дискурсу, які посилаються на різні парадигми та передбачають різні процедури аналізу.

Введення поняття дискурсу означає відкриття шляху для дослідження зв'язку між мовою, ідеологією та владою. Це концепція, яка широко використовувалася та якою дещо зловживали в останніх наукових дискусіях, частково тому, що вона походить з численних і різноманітних джерел [12, с. 4].

Політичний дискурс – це сукупність всіх мовних актів, і навіть громадських правил, традицій та досвіду, ситуативно детермінованих і виражених у вигляді мовних утворень, зміст, суб'єкт і адресат яких належать до сфери політики.

Політичний дискурс, за визначенням дослідників Чілтона і Шеффнер, спрямований на зв'язування особливостей мовної поведінки з політикою або з політичною поведінкою окремих осіб [10].

Враховуючи те, що багато дослідників дають власне визначення концепту політичного дискурсу та аналізуючи різні його інтерпретації можемо охарактеризувати його формальні ознаки, а саме:

- це дискурс, спрямований не стільки на переконання опонента, скільки на роз'яснення, аргументацію та утвердження інформації для вже існуючих прихильників і залучення тих, хто не визначився;
- це дискурс стратегічний, оскільки саме в ньому визначаються цілі та засоби їхнього досягнення
- він виявляє перформативні властивості, а це означає, що оратор не обмежується трансляцією повідомлення або переконання, але й виконує чітку дію, публічно висловлює зобов'язання та займає позицію;

(Current issues in linguistic communications [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Implementation of Communicative Strategy of Discreditation and Attack in Spanish Political Discourse

(in Ukrainian) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu diskursi]

© Kuchynska V. A. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

- він має, по суті, полемічну основу: політичне висловлювання адресанта здається невіддільним від висловлювання опонента;
- це аргументований дискурс, який представлений у вигляді низки тез, аргументів і доказів, спрямованих на те, щоб певним чином окреслити та драматизувати буття та обов'язок бути політичним перед певною громадськістю, враховуючи втручання в цю громадськість [12, с. 6].

Основними характеристиками політичної мови є публічність, фокус на ідеї влучного донесення інформації до адресата, ідеологічна маркованість, аргументативність, конкурентність, що виражається особливим способом висування фактів, положень та доказів. У політичних промовах на передній план виходять механізми переконання та впливу [6, с. 220].

Добре відомо, що світ політики часто вдається до маніпуляцій та методів переконання для досягнення своїх цілей. У цьому сенсі доступний дуже потужний інструмент: мовні ресурси, здатні непомітно передати зовні нейтральне повідомлення, яке, проте, служить для виконання заздалегідь чітко визначених завдань [13, с. 123].

Для ефективного досягнення комунікативної мети відправнику повідомлення – політику – необхідна не лише достатня кількість інформації про реципієнта, а й стратегічне планування прийомів впливу та можливої реакції аудиторії. Оскільки в ситуації публічного виступу практично відсутній зворотній зв'язок між відправником та одержувачем повідомлення виступ не можна коригувати по ходу, ґрунтуючись на безпосередньому аналізі реакції одержувача повідомлення [2, с. 25].

Інтерпретації поняття «стратегія» варіюються залежно від підходу, що застосовується: текстологічного, психологічного, риторичного, когнітивного, прагмалінгвістичного. У загальному сенсі, стратегія може розумітися як система збудованих «за принципом ієрархії компонентів», «когнітивний план спілкування», «загальний план, або «вектор мовної поведінки», деяка інваріантна «модель дії або кількох дій, спрямованих на подолання певних труднощів». Послугуючись визначенням О. Іссерс можемо охарактеризувати комунікаційну стратегію як комплекс мовленнєвих дій промовця, які спрямовані на досягнення комунікативних цілей - впливу на інтелектуальну, волюву та емоційну сферу адресата [3, с. 54].

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

Стратегія цілеспрямована, системна, інтерактивна і реалізується за допомогою набору мовних тактик, а також комунікативних ходів або прийомів, що реалізують мовні тактики. У певному сенсі стратегія не реалізується, але створюється у процесі досягнення мети [7, с. 25].

Оскільки політичні процеси характеризуються боротьбою за владу, основою політичного середовища та, як наслідок, політичного дискурсу можемо назвати конкурентність, за правил якої учасники процесу дотримуються стратегій позитивної самопрзентації та нападу на опонента. Спираючись на класифікацію комунікативних стратегій, запропоновану О. Паршиною, можемо виділити стратегію дискредитації як одну з основних стратегій реалізації впливу на адресата [5, с. 177].

Стратегія реалізується через комунікативні тактики, що являють собою одну чи декілька дій, які сприяють реалізації стратегій. Комунікативна тактика – конкретні мовленнєві дії для реалізації поставлених завдань із метою досягнення мети адресанта.

Поняття тактики ми трактуємо як мовний інструмент нижчого рівня, ніж стратегія, як сукупність мовних дій, що виконуються комунікантами у тій чи іншій послідовності. Тактики дозволяють визначати вибрані комунікантами мовні стратегії у процесі комунікації. Так, специфікою комунікативних стратегій і тактик є комплексність застосування комунікативних засобів для досягнення мовної мети [1, с. 5].

Розглянута у даному дослідженні стратегія спрямована на підрив авторитету опонента, яким є політичний противник, що в свою чергу має зворотній ефект для самого мовця, оскільки посилює його власні позиції у порівнянні із дискредитованим суперником [8, с. 288].

Реалізується ця стратегія через наступні тактики:

- 1) тактика аналіз – «мінус» – заснований на фактах розгляд, розбір ситуації, що передбачає вираження негативного ставлення до описуваного, а також – до людей, їхніх дій та вчинків.
- 2) тактика звинувачення – приписування комусь будь-якої провини, визнання винним у чомусь, а також розкриття, виявлення чийхось непристойних дій, намірів, якостей

(Current issues in linguistic communications [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Implementation of Communicative Strategy of Discreditation and Attack in Spanish Political Discourse

(in Ukrainian) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu diskursi]

© Kuchynska V. A. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

- 3) тактика викриття – приведення з метою викриття фактів та аргументів, що роблять явною винність, злочинність будь-кого
- 4) тактика вербальної дискримінації – нанесення образи, приниження, вразливості будь-кого, що супроводжується експлікацією емоційного складового компонента замість приведення доказів
- 5) Тактика вербальної інсинуації – створення незаперечного негативного образу політичного опонента [15, с. 317].

У зв'язку з тим, що у всіх відібраних контекстах можна спостерігати одночасне використання двох і більше дискредитуючих тактик, у подальшому аналізі ми будемо відштовхуватися від провідних мовних засобів їх реалізації. При аналізі основний акцент робився на виявленні найбільш частотних мовних засобів, що тиражуються і постійно репродукуються в текстах.

Варто відмітити, що основна реалізація тактик стратегії дискредитації та нападу репрезентована на лексичному рівні, шляхом використання лексичних одиниць із негативною конотацією.

У дослідженому матеріалі переважали лексеми семантичного поля «злочинності» (*la cárcel – в'язниця, el delito - злочин, la corrupción- корупція*):

Me gustaría decirle algo más positivo, me gustaría decirle que usted nunca irá a la cárcel, pero a la vista de los precedentes en su partido no se lo puedo prometer (Pablo Iglesias, 2017).

Ustedes han pactado con los enemigos del estado y de la nación e, incluso los han indultado a pesar de haber cometido los peores delitos que puede cometer un político, la peor corrupción política se ha cometido (Pablo Casado, 2020).

Зазначимо, що дискредитивні тактики, зокрема тактика вербальної інсинуації, реалізується такими стилістичними фігурами як метафора, що служить ескалації агресії та є частим прийомом для створення пам'ятного негативного образу опонента. Так, Пабло Іглесіас чітко закріплює за колишнім головою уряду Іспанії статус очільника корупції:

Hoy creo que podemos afirmar una cosa que comparte la inmensa mayoría de los españoles y es que el señor Mariano Rajoy va a pasar a la historia como el presidente de la corrupción (Pablo Iglesias, 2017).

На рівні з метафорою прийоми антитези та повтору також підсилюють вплив та підкреслюють основну думку, що, в даному випадку, виражається тактикою звинувачення, надаючи їй емоційного забарвлення:

(Актуальні питання комунікативної лінгвістики [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])
Реалізація комунікативної стратегії дискредитації та нападу в іспаномовному політичному дискурсі
 (Українською) [Realizaciya komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu dyskursi]

© Кучинська В. А. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

*Tenemos que basarnos en sus declaraciones más que en los hechos porque una cosa es lo **que dicen** y otra cosa es lo **que hacen**. Y lo único que han hecho ha sido **estorbar, estorbar y estorbar** (Pedro Sanchez, 2022).*

Серед використовуваних механізмів звинувачення у брехні є однією із найпоширеніших і найжорстокіших атак проти авторитету суперника, яка сприяє створенню іміджу опонента як ворога країни.

Так, Сантьяго Абаскаль звинувачує у брехні Педро Санчеса, дотримуючись тактики вербальної інсинуації завдяки використанню виразів «la mentira hecha persona» та «mentira con patas» – тобто «брехня на ніжках», «ходяча брехня»:

*Este señor Sánchez no tiene ninguna credibilidad, es una **mentira con patas**, es **la mentira hecha persona**, a Usted no le creen ni sus socios de investidura, ni sus socios de gobierno, ni sus electores a los que mintió en cuanto acabaron las elecciones (Santiago Abascal, 2022).*

Тактика втілюється на лексичному рівні, завдяки таким сталим виразам промові надається більш яскраве емоційне забарвлення, що підсилює вплив аргументу на адресата.

Натомість, Пабло Іглесіас підсилює свої звинувачення партії «Vox» у брехні на граматичному рівні, шляхом використання найвищого ступеню порівняння прикметників, наголошуючи, що дана негідна поведінка є звичною для представників ультраправих політичних сил:

*No podemos normalizar la mentira, señorías. Es verdad que **la mentira es el instrumento político más frecuente de la ultraderecha**, pero eso no quiere decir que no sea moralmente reprobable y repugnante ... creo que es una obligación moral de todos los demócratas escandalizarnos cuando la mentira es tan burda y tan miserable (Pablo Iglesias, 2021).*

Використання високої книжної лексики негативної оцінки (*moralmente reprobable, repugnante, miserable*) дає зрозуміти якою, на думку мовця, має бути реакція на прояви брехні. В такий спосіб адресант дає зрозуміти свою власну позицію осуду, тим самим вибудовуючи антонімічну пару «ми» – «вони». В такому протиставленні вбачається тактика аналізу-«мінус».

Дану тактику, в синергії з тактиками звинувачення, викриття та образи, можемо спостерігати у Пабло Іглесіаса і в конфронтації з Народною партією.

(Current issues in linguistic communications [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Implementation of Communicative Strategy of Discreditation and Attack in Spanish Political Discourse

(in Ukrainian) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu diskursi]

© Kuchynska V. A. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

Висвітлюючи злочини її представників екс-лідер партії «Подемос» висміює їхнє самовизначення як «гідних, порядних і чесних» та використовує їхню ж самопрезентацію для створення іронічного ефекту та антитези «правда» – «брехня»:

Usted ha dicho "somos un partido honrado, decente y honesto". No hacía falta sobreactuar tanto. Podría usted haber buscado otras virtudes, permítame que le lea algunos ejemplos de honradez, decencia y honestidad.

Vicente Martínez Pujalte – investigado por presuntos delitos de falsedad documental y cohecho por su actividad en la consultora siria siglo 21 y que presuntamente facturó empresarios del pp por trabajos inexistentes - honrado, decente y honesto.

Gustavo de Arístegui – investigado por las comisiones percibidas por intermediar en negocios en el extranjero – honrado, decente y honesto.

Pedro gómez de la Serna – es diputado del pp investigado en la causa que sigue la audiencia nacional por el supuesto cobro es ilegal - es honrado, decente y honesto.

Rodrigo rato – se le atribuyen ya 14 delitos en distintos procesos judiciales que pueden ser penados con varias décadas de cárcel – honrado, decente y honesto (Pablo Iglesias, 2017).

За допомогою стилістичних фігур оратор може досить влучно посилити вислів, надати йому образності, емоційної виразності. У даному прикладі мовець вдається до рефрену основного аргументу: після кожного викриття злочину вказує на самопроголошені чесноти, і які, на думку мовця, не відповідають дійсності.

Зауважимо, що, завершуючи цю промову, сеньйор Іглесіас вдається до іронії та висміювання, характерних для тактики вербальної дискримінації, тобто нанесення образи:

Ustedes virtudes tendrán, pero la honradez, la decencia y la honestidad – me temo que no mucho (Pablo Iglesias, 2017).

Висновок. Домінуючою метою політичного дискурсу є маніпуляція свідомістю мас, що передбачає навіювання певних намірів та установок та мотивацію цілком певних реакцій та дій.

У політиці має значення багато речей, але з кожним днем більше стає більш важливим не стільки саме повідомлення, скільки спосіб його подачі, застосування певних тактик впливу, аби ідея проникла в підсвідомість адресата.

(Актуальні питання комунікативної лінгвістики [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Реалізація комунікативної стратегії дискредитації та нападу в іспаномовному політичному дискурсі
(Українською) [Realizaciya komunikatyvnoi' strategii' dyskredytatsii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu dyskursi]

© Кучинська В. А. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

Стратегія дискредитації підтримується системою комунікативних тактик, основними з яких є: тактика компрометації опонента, тактика вербальної дискримінації та тактика вербальної інсинуації. Кожна з тактик у свою чергу реалізується набором типових для неї комунікативних ходів. Розглянуто роль лексики з негативною конотацією, стилістичних форм як засобів реалізації дискредитуючих тактик. Ця стратегія дозволяє оратору акцентувати слабкі сторони політичних партій і діячів, що не підтримуються ним, що дає основу для негативного сприйняття останніх його аудиторією.

Література:

1. Бацевич, Ф. С. *Основи комунікативної лінгвістики* (Київ: Академія, 2009), 376.
2. Белова, А. Д. «Комунікативні стратегії і тактики: проблеми систематики.» *Мовні і концептуальні картини світу* 10 (2004): 11–16.
3. Даньшина, Е. В. «Стратегии и тактики американского предвыборного дискурса.» *Вісник Сумського державного університету. Серія Філологія* 1 (2) (2007): 24–28.
4. Монастирська, Л. «Дискурсивна особистість у сучасній лінгвістиці.» *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»* 39 (Одеса: Міжнародний гуманітарний університет, 2019): 45–47.
5. Монастирська, Л. «Комунікативні стратегії переконання, як одна з характеристик мовної особистості адвоката (на матеріалі художніх фільмів США).» *Філологія. Соціальні комунікації* т. 26 (65), № 4, ч. 2 (2013): 305–310.
6. Монастирська, Л. «Комунікативні стратегії переконання як одна з характеристик мовної особистості лідера.» *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації* 4 (2020): 176–180.
7. Павлуцька, В. А. «Політичний дискурс: особливості та функції.» *Вісник Житомирського державного університету* 3 (2008): 220–221.
8. *Прагматичні установки політичного дискурсу та способи їх реалізації (на матеріалі публічних виступів британських політиків)*, <https://studfile.net/preview/9932178/>.
9. Точицкая, Н. А. «Коммуникативные стратегии и тактики речевого воздействия в жанрах арт-журналистики (рецензия, репортаж).» *Медиалингвистика* 8 (3) (2021): 287–298.
10. Calderón, L. «Estrategias Aplicadas en Discursos Políticos del Socialismo del Siglo XXI.» *Perspectivas Revista de Ciencias Sociales* 3 (5) (2018): 112–130.
11. Chilton, Paul y Christina, Schäffner. *Politics as Text and Talk. Analytic approaches to political discourse* (Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 2002).
12. Fernández Ulloa, T. y López Ruiz, M. C. «La argumentación en los discursos de Pedro Sánchez y Pablo Casado en el debate de investidura.» (España, 4 de enero de 2020). *Círculo de Lingüística Aplicada a la Comunicación* 86 (2020): 199–212.

(Current issues in linguistic communications [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Implementation of Communicative Strategy of Discreditation and Attack in Spanish Political Discourse

(in Ukrainian) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu diskursi]

© Kuchynska V. A. [Kuchyns'ka V. A.], leroktann@gmail.com

13. Gutiérrez, S. Discurso politico y argumentacion (2006): 1–11.
14. Komorowska, A. «Pragmática del discurso electoral y el uso de nosotros.» *Études sur le texte dédiées à Halina Grzmil-Tylutki* (2016): 121–134.
15. Ruiz, R. «Una cala en el lenguaje político español: análisis lingüístico de un discurso parlamentario.» *Cauce, Revista Internacional de Filología y su Didáctica* 31 (2008): 141–160.
16. Schudson, M. «Sending a political message: lessons from the American 1790s.» *Media, Culture and Society* 19 (3) (1997): 311–330.

Джерела ілюстративного матеріалу:

17. *Discurso de Pablo Casado* (04.01.2020), <https://www.youtube.com/watch?v=fbJyLjdFDVs> (Дата звернення 19.09.2022).
18. *Discurso de Pablo Iglesias* (14.06.2017) <https://www.youtube.com/watch?v=CFGLITa5jME> (Дата звернення 20.09.2022).
19. *Discurso de Pablo Iglesias* (04.01.2020), <https://www.youtube.com/watch?v=mw-BOCH2wEM> (Дата звернення 20.09.2022).
20. *Discurso de Pablo Iglesias* (30.06.2020), https://www.youtube.com/watch?v=GZEBacX_-8 (Дата звернення 20.09.2022).
21. *Discurso de Santiago Abascal* (08.06.2022), <https://www.youtube.com/watch?v=X1dznm90PkE> (Дата звернення 20.09.2022).
22. *Discurso de Santiago Abascal* (14.09.2022), <https://www.youtube.com/watch?v=4cDuXjDe12M> (Дата звернення 23.09.2022).
23. *Discursos de Pedro Sanchez y Alberto Núñez Feijóo* (07.06.2022), https://www.youtube.com/watch?v=P_rmYGWl2nY (Дата звернення 28.09.2022).

References:

1. Bacevich, F. S. *Osnovi komunikativnoi lingvistiki* (Київ: Akademija, 2009), 376.
2. Belova, A. D. «Komunikativni strategii i taktiki: problemi sistematiki.» *Movni i konceptual'ni kartini svitu* 10 (2004): 11–16.
3. Dan'shina, E. V. «Strategii i taktiki amerikanskogo predvybornogo diskursa.» *Visnik Sums'kogo derzhavnogo universitetu. Serija Filologija* 1 (2) (2007): 24–28.
4. Monastir'ova, L. «Diskursivna osobistist' u suchasnij lingvistici.» *Naukovij visnik Mizhnarodnogo gumanitarnogo universitetu. Serija «Filologija»* 39 (Odesa: Mizhnarodnij gumanitarnij universitet, 2019): 45–47.
5. Monastir'ova, L. «Komunikativni strategii perekonannja, jak odna z harakteristik movnoi osobistosti advokata (na materialii hudozhnih fil'miv SShA).» *Filologija. Social'ni komunikacii* 26 (65), № 4, ch. 2 (2013): 305–310.
6. Monastir'ova, L. «Komunikativni strategii perekonannja jak odna z harakteristik movnoi osobistosti lidera.» *Vcheni zapiski TNU imeni V. I. Vernads'kogo. Serija: Filologija. Social'ni*

(Актуальні питання комунікативної лінгвістики [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Реалізація комунікативної стратегії дискредитації та нападу в іспаномовному політичному дискурсі
(Українською) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu dyskursi]

© Кучинська В. А. [Kuchyn's'ka V. A.], leroktann@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

- komunikacii* 4 (2020): 176–180.
7. Pavluc'ka, V. A. «Politichnij diskurs: osoblivosti ta funkciï.» *Visnik Zhitomir's'kogo derzhavnogo universitetu* 3 (2008): 220–221.
 8. *Pragmatichni ustanovki politichnogo diskursu ta sposobi ih realizacii (na materialii publichnih vistupiv britans'kih politikiv)*, <https://studfile.net/preview/9932178/>.
 9. Тоцицкая, Н. А. «Коммуникативные стратегии и тактики речевого воздействия в жанрах арт-журналистики (рецензия, репортаж).» *Медиалингвистика* 8 (3) (2021): 287–298.
 10. Calderón, L. «Estrategias Aplicadas en Discursos Políticos del Socialismo del Siglo XXI.» *Perspectivas Revista de Ciencias Sociales* 3 (5) (2018): 112–130.
 11. Chilton, Paul y Christina, Schäffner. *Politics as Text and Talk. Analytic approaches to political discourse* (Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 2002).
 12. Fernández Ulloa, T. y López Ruiz, M. C. «La argumentación en los discursos de Pedro Sánchez y Pablo Casado en el debate de investidura.» (España, 4 de enero de 2020). *Círculo de Lingüística Aplicada a la Comunicación* 86 (2020): 199–212.
 13. Gutiérrez, S. *Discurso político y argumentación* (2006): 1–11.
 14. Komorowska, A. «Pragmática del discurso electoral y el uso de nosotros.» *Études sur le texte dédiées à Halina Grzmil-Tylutki* (2016): 121–134.
 15. Ruiz, R. «Una cala en el lenguaje político español: análisis lingüístico de un discurso parlamentario.» *Cauce, Revista Internacional de Filología y su Didáctica* 31 (2008): 141–160.
 16. Schudson, M. «Sending a political message: lessons from the American 1790s.» *Media, Culture and Society* 19 (3) (1997): 311–330.
 17. *Discurso de Pablo Casado* (04.01.2020), <https://www.youtube.com/watch?v=fbJyLjdFDVs> (Дата звернення 19.09.2022).
 18. *Discurso de Pablo Iglesias* (14.06.2017) <https://www.youtube.com/watch?v=CFGLITa5jME> (Дата звернення 20.09.2022).
 19. *Discurso de Pablo Iglesias* (04.01.2020), <https://www.youtube.com/watch?v=mw-B0CH2wEM> (Дата звернення 20.09.2022).
 20. *Discurso de Pablo Iglesias* (30.06.2020), https://www.youtube.com/watch?v=_GZEBacX_-8 (Дата звернення 20.09.2022).
 21. *Discurso de Santiago Abascal* (08.06.2022), <https://www.youtube.com/watch?v=X1dzm90PkE> (Дата звернення 20.09.2022).
 22. *Discurso de Santiago Abascal* (14.09.2022), <https://www.youtube.com/watch?v=4cDuXjDe12M> (Дата звернення 23.09.2022).
 23. *Discursos de Pedro Sanchez y Alberto Núñez Feijóo* (07.06.2022), https://www.youtube.com/watch?v=P_rmYGWI2nY (Дата звернення 28.09.2022).

(Current issues in linguistic communications [Aktual'ni pytannja komunikatyvnoi' lingvistyky])

Implementation of Communicative Strategy of Discreditation and Attack in Spanish Political Discourse
(in Ukrainian) [Realizacija komunikatyvnoi' strategii' dyskredytacii' ta napadu v ispanomovnomu politychnomu diskursi]

© Kuchynska V. A. [Kuchyn's'ka V. A.], leroktann@gmail.com